

Norsk Lovtidend avd I nr 14 2000

Lov om endringer i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet (viltloven).

Ot.prp.nr.37 (1999-2000), Innst.O.nr.80 (1999-2000) og Besl.O.nr.92 (1999-2000). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 6. og 9. juni 2000. Fremmet av Miljøverndepartementet.
[TILBAKE]

I

I lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet gjøres følgende endringer:

§ 12 skal lyde:

§ 12. *(fellingstillatelse for å forhindre at rovvilt gjør skade)*

Etter nærmere forskrift som Kongen fastsetter kan departementet, uten hensyn til de regler som ellers gjelder, iverksette felling av eget tiltak eller gi tillatelse til felling av et bestemt antall individer av bjørn, jerv, ulv og gaupe for å forhindre skade på bufe eller tamrein. Forskriften skal gi regler om differensiert forvaltning. For å sikre bestandens overlevelse skal det i forskrift fastsettes særskilte kriterier for adgangen til felling i nærmere bestemte områder.

Avgjørelse om felling i henhold til forskrift etter første ledd skal være begrenset til et bestemt område og et bestemt tidsrom.

§ 13 første ledd tredje punktum skal lyde:

Ellers tilfaller det felte dyr eller verdien av dette kommunen.

§ 14 skal lyde:

§ 14. *(felling av andre viltarter som gjør skade)*

Departementet kan gi forskrifter om at bestemte viltarter som gjør skade i nærmere angitte tilfelle, kan felles uten hensyn til fredning og jakttider. Forskriftene kan gjelde felling hele året eller bestemte tidsrom og for hele landet eller bestemte områder. Det kan i forskriftene gis regler om felling utenom fastsatt jakttid av bestemte viltarter som vesentlig reduserer andre arters reproduksjon. Forskriftene kan bestemme at det vilt som felles etter første eller tredje punktum, skal tilfalle Viltfondet.

Et vilkår for felling etter foregående ledd er at eier, bruker eller rettighetshaver i rimelig utstrekning har forsøkt andre tiltak for å avverge skade eller begrense påvirkning som nevnt i første ledd tredje punktum.

§ 14 a skal lyde:

§ 14 a. *(felling av vilt i særlige tilfeller)*

Direktoratet eller den det bemyndiger kan, uten hensyn til de regler som ellers gjelder, av eget tiltak iverksette felling av vilt, når dette anses nødvendig for å ivareta offentlige interesser av betydning, herunder å forhindre skade på person, vesentlig skade på eiendom som ikke omfattes av § 12 og § 13, eller skade på naturlig fauna, flora eller økosystemer.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om adgangen til å iverksette felling etter første ledd.

Felling som nevnt i første ledd kan om nødvendig gjennomføres på annens eiendom.

§ 34 første ledd skal lyde:

Den som på lovlig grunn sårer storvilt, har rett til å forfølge og tilegne seg dyret også på grunn der en annen enn jegeren har

jaktretten. Forfølgningsretten opphører ved utgangen av den dag da viltet kom inn på en annens grunn. Jegeren har bevisbyrden for lovlig forfølgning. Kongen kan i forskrift fastsette hvilke viltarter som skal regnes som storvilt.

§ 35 skal lyde:

§ 35. *(felling utført av andre enn den jaktberettigede)*

For felling av vilt i henhold til lovens § 12, § 13 og § 14 a kan direktoratet bestemme at felling kan utføres av andre enn den jaktberettigede.

§ 40 annet ledd skal lyde:

For hvert dyr som tillates felt eller felles av elg, hjort og villrein skal det betales en fellingsavgift etter satser og regler som Kongen fastsetter. Kongen kan bestemme at kommunen innenfor nærmere rammer kan fastsette fellingsavgiften for elg og hjort.

§ 43 skal lyde:

§ 43. *(viltfond)*

Jegeravgiften og fellingsavgiften går inn i et viltfond til fremme av viltforvaltningen. Fellingsavgifter som fastsettes av kommunen, går inn i tilsvarende kommunale viltfond. Direktoratet kan gi regler om anvendelse av midlene i kommunale viltfond.

§ 48 skal lyde:

§ 48. *(viltfondets og kommunens eiendomsrett)*

Vilt som ulovlig er felt, innført til Norge eller ulovlig holdes fanget, eller verdien av dette, tilfaller Viltfondet etter § 43 første punktum. Det samme gjelder forlatte egg, egg som oppbevares ulovlig, fallvilt og vilt som er avlivet i medhold av § 12 og § 14 a, av humanitære grunner eller under nødverge eller nødstilstand.

Hvis viltet som nevnt i første ledd er hjortevilt og bever, tilfaller viltet i stedet kommunen. Kommunen kan likevel overlate hjortevilt og bever som er ulovlig felt i jakttid, eller dets verdi, til den jaktberettigede mot tilsvarende fradrag i hans fellingskvote.

Kommunen skal så vidt mulig sørge for at viltet blir tatt vare på.

§ 50 skal lyde:

§ 50. *(plikt til å opplyse om jaktutbytte)*

Departementet kan bestemme at den som har drevet jakt og fangst og den som har leiet ut jakt- og fangstrettigheter eller solgt jaktkort, kan pålegges å gi viltorganene opplysninger, herunder innlevere hele eller deler av viltet, til statistiske eller vitenskapelige formål. Dersom slikt pålegg ikke er etterkommet, kan det ilegges en tilleggsavgift på jegeravgiften for det påfølgende jaktår etter satser som Kongen fastsetter.

§ 52 femte ledd skal lyde:

Reglene i annet og tredje ledd gjelder ikke for hund når denne brukes i reindrift, dressert bufehund når den brukes til å vokte bufe eller hund i aktiv politi-, toll- og redningstjeneste eller under trening for slik tjeneste. Direktoratet eller den direktoratet bemyndiger og politiet kan for særlige formål dispensere for bruk av løs hund i båndtvangstid. Politiets avgjørelse kan påklages til direktoratet.

§ 55 skal lyde:

§ 55. *(dressurområde)*

Kommunen kan uavhengig av reglene i dette kapittel, samtykke i at et avgrenset område legges ut som dressurområde for hunder. Før samtykke gis skal grunneierens tillatelse innhentes.

[TILBAKE]

II

Endringene i §§ 13, 40, 43 og 48 trer i kraft 1. januar 2001.

Endringene i §§ 12, 14, 14a, 34, 35, 50, 52 og 55 trer i kraft straks.

[TILBAKE]